DISPUTATIO JURIDICA
De
INTERDICTO SALVIANO,

Quam
Iesu, mortis, & Inferni triumphatore gloriosissimo, juvante,
Permissu Amplissimæ Facultaris Juridicæ
PRÆSIDE
VIRO

Nobilissimo, & Amplissimo
DN. JACOBO SEBASTIANO LAUREMBERG, JCto celeberrimo, Pandectarum Professore Ducali Ordinario, & in præsens Facultatis Juridicæ Decano spectabili,
Præceptore suo ætatem colendo
publicè examinandam exhibet
ad diem April.

PETRUS CLAUSSEN,
Autor & Respondens.

In Auditorio Magno

ROSOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1665.

I. N. D. N J. C. A.

Uando primam Magiſtratuum Romanorum originem, ſucceſſiones, proceſſusq; & poteſtatem atq; jura iis uſurpata, competentiaq; in Annalium replicamus monumentis, accenſeri huic incluto ordini Prætores, primo quaſi obtutu cognoſcimus: Hi creari cœperunt circa *A. M. 3586. V. C. 389. N. C. 369.* ut communis fert opinio; Cauſæ inſtitutorum Prætorum fuere præprimis neceſſitas reipubl. nam cum COS. ſæpius bellis avocarentur adminiſtrandis, ſub incunabula imperii & infantiam urbis maximè, ubi circa matrem ipſam ſuam luctabatur populus Romanus, e re & commodo egregii publici omnino videbatur, magiſtratum conſtitui, qui in civitate præſens jus diceret, litigantibusq; daret operam, atq; vacaret

perpetuo: altera causa ambitio, æmulatioq; fuisse videtur; Enimverò cum plebs, in quâ nihil modicum, nihil salis, aut prudentiæ, turbaret identidem, secessionesq; minitaretur, & tandem ultra verba audax, suiq; impotens, & rebellis, extra urbis valla prorumperet, quo commodius tranquillaretur, atq; mitigata rediret promptius, Consulatus obtinuit communicationem, in cujus concessi etiam plebi, quasi solatium, aut hostimentum, Patricii ambitiosiùs affectarunt præturæ, & Curulis Ædilitatis decus, sed & facile impetrarunt, ita tamen, ut initio unus tantum, qui *urbanus* appellabatur esset Prætor, mox *peregrinus* ei adjungebatur Collega, successu verò temporis, tot quot provincias faciebant Romani, sunt designati, ut aliquando VI, Syllæ tempore VIII, Cæsaris XII, Divi Nervæ XVIII, in civitate jus dixisse legamus. Tandem Valentinianus & Martianus Imperatores, III tantum creari voluerunt. *l. 2. C. de off. præt:* Hi magistratus in Albo Edicta proponebant, & in istis etiam Interdicta *l. 1. C de Interd. l. unic: C. Uti possidetis.* Quæ differebant inter se, ut mox monebitur. De his Interdictis, quædam generatim præfari operæ fore existimamus, antequam descendamus ad propositi specialis tractationem; Hæc destinatio ut bene succedat, divini numinis devotè invocamus opem.

Thes. I.

Thes. I.

INterdicta unde nomen acceperint, diversa est DD. opinio, nec obviam adeò, aut in facili; unde non nemo JCtorum dicere audet, appellationem hanc obscurissimam esse iis, qui antiquitatem non sunt perscrutati. Ab interdicendo seu vetando, sortita nomen suum interdicta vult *Wesemb: Bicc: C. A. E. hic: Ferrarius ad princ: Inst: de Interd: Iohann: Tavaro ad rubr: C. de Interd: N. 5. Petr: Frid: Mindanus de Interd: 1. N. 38.* (1) quod prohibitoria strictè, & in specie sic dicta, stent in acie ubique, atq; ita à potiori debeat fieri denominatio. *(2)* Quod omnia Interdicta etiam restitutoria & exhibitoria sint tacitè prohibitoria, sicuti enim quicquid principi placet lex est, *§. 6. Inst: de I. N. G. & C.* ita omni interdicto Prætoris insit aliqua vel occulta saltem prohibitio, aut vis prohibitionis. Alii malunt derivare hanc vocem ab interim dicendo, hoc est interloquendo, quod non in perpetuum, sed ad tempus Interdicta interponantur, donec de proprietate constet. *Cujac: Donell: Alciat: &c.* Alii denîq; cum isto Magnifico Institutionum architecto vocitari malunt inde, quod inter duos dicantur, *Schneidvv: ad Rubr: Inst: de Interd:* quæ etsi displiceat. *Bachovio ad Treutl. vol: 1. disp: 25. thes. 1. & Cujac: in parat: ad ff. h.* opinio, mihi tamen semper religio fuit, Imperatoris nostri verba plana non amplexari & sequi.

Thes. II.

Cæterum Interdicta ab Edictis omnino differebant. Hæc erant generalia, ista personalia, sc: hæc quasi LL. prætoris jus generale, & ad omnes pertinens complectebantur; Inter dicta verò, erant præceptiones ejusdem Prætoris, Edictis accommodatæ, jus litigatorum solum, inter se contendentium, concernentes, atque

ita Edicto cavebatur, Interdicto reddito agi posse. *Cujac: 5. obs. 17. Hillig: ad Donell: lib. 21. c. 2. l. M* hinc *Bart: in l. 1. ff. de oper: nov: nunciat:* differre ait hæc duo, ceu genus & speciem, aut ut vult *Duar: lib. 1. disp: anniver s. 19.* ut causam & effectum.

Thes. III.

Vetera illa Interdicta (quorum ordo i. e. solemnitates & formulæ curiosæ, de quibus qui vult consulat *Glossam ad princ: Inst: de Interd: Cujac: jamjam citato loco Brisson: de formul: antiq:* explosus pridem, aliumq; novitas amplexa est per usum) ipse describit Tribonianus. *princ: Inst: de Interd:* quæ quidem definitio, ad illa tempora si respicias, sic satis bellè sibi constare videtur. Hodiè dupliciter super possessione (de qua maximè prodita Interdicta) momentanea agi videmus, nempe in *Judicio Summarissimo* vel quasi extraordinariâ in factum utili actione, *Job. Koppen: lib. 2. obs. 96.* vel per Interdictũ Prætoris h. e. Inhibitionem Magistratus *Carol. Ruin lib. 4. Cons. 28.* Quæ enim olim Interdicta dicebantur, nostra tempestate sunt inhibitiones, sive mandata, vel cum clausula vel sine clausulâ justificatoriâ, *vid. Ord. Cam. part. 2. Tit. 23. Swanman lib. 1. processuum Cameral. per tot.* quæ omnia super possessoriis plerumque interponuntur & ad Interdicta rectè referuntnr *Treutl. vol. 1. disp. 1. thes. 6. l. C.* vel ut utar verbis celebratissimi pragmatici: *quæ Interdicta olim dicebantur, hodiè sunt Inhibitiones sive mandata cum clausulâ, duobus siquidem contendentibus de possessione, judex sumit informationes summarias uter eorum melius possideat, ut de possessione probet, illumq; faciat fungi vice possessionis alteri inhibendo, ne ad possessionem accedat salvo jure utriusq; partis tam in proprietate quam possessione.*

Thes. IV.

Thes. IV.

Prælibatis hiscè propius accingemur argumento quod hâc disputatione brevi explicatiunculâ prosequi sedet. Illud verò est Interdictum Salvianum. Hoc quasi inposticum, aut ultimam januam *lib. 43. ff.* rejicere aut relegare, placuit compilatoribus, arcessendum huc ex suo angulo. Si quæris quis ejus autor? respondeo, illum esse incertum & quod magis mirere, ne quidem tenorem hujus Interdicti aut verba solemnia reperiri ullibi. Quidam à Salvando quod salvet jus creditorum & dominorum. *Zas. ad §. 7. Inst: de action: Brand. in exlic: tit. jur. civ. & Can. hic* qui ita philosophatur: omne jus consistit vel in acquirendo, vel in servando seu salvando, unde Interdictum Salvianum & actio Serviana nomen accepere, vel amittendo. Quidam â Salvio Juliano qui tempore Alexandri Severi Imperatoris vixit cujus mentio non tantum est *l. 2. ff. de or. Jur* sed Imperator ipse noster vocat eum summæ autoritatis hominem, & prætoriani edicti ordinatorem, & testem sublimissimum *l. 10. C. de condict. indeb.* & summum autorem juris scientia, *l. 15. C. de usufr.* appellatum voluit quod faciunt *Wesemb. Pac. Cujac. Baro. Gotbof. Menocb. Roland. u Valle.* &c. pernoscit ille autor, Julianus, licet sicuti hoc â solis conjecturis depende ita hic nihil latitet mysterii.

Thes. V.

Describimus (nec enim illæ juridicæ definitiones nimis superciliosè ad normam philosophicæ subtilitatis examinandæ) Interdictum Salvianum quod sit remedium restitutorium adipiscendorum pignorum gratia introductum & comparatum, quæ locatori prædii pro mercede nominatim nexa erant.

Thes.

Thes.. VI.

Doctores nonnulli Interdictum hoc dispescunt 1. in verum Salvianum & Quasi Salvianum, *Vultejus Jurispr. Rom. lib. 2. c. 21. Cujac. in parat. C. h. t. & passim in scriptis suis*, quæ tamen divisio in jure non est fundata. 2. In Directum & Utile, quibus vocibus iterum duplicem significatum attribuit *Oldend. Class. 2. act. 3.* Communiter ita doceri solet, quod Directum detur locatori prædii rustici, cujus gratia præcipuè hoc interdictum proditum, ad adipiscendam possessionem rerum sibi â colono pro pensione annuâ fundi expressâ pactione oppignoratarum. Utile locatori prædii urbani contra conductorem ex eâdem causa.

Thes. VII.

Verum enim verò an præter locatorem & ejus hæredem etiam aliis competat hoc Interdictum Salvianum creditoribus, adeò profectò anceps est & controversum, ut meritò hæreas dubius, in quam sententiam inclinare satius sit atque tutius; equidem magni nominis viri magno numero affirmativam defensitant, ê multis nomino paucos

Wesemb. n. 3. h. t. Cujac. ad C. ibid. & lib. 5. obs. 24. & passim. Vult. §. 2. Inst. de Interd. Gifan. ad T. C. de precar. Mindan. de interd. tit. 17. n. 15.

Ego tamen existimo negativam juri nostro esse convenientiorem, quam amplexantur.

Treutl. vol. 2. disp. 25. the. 2. l. E. verb. & quidem ex causa locationis tantum. Menoch. adipisc. poss. remed. 3. Hackelman. disp. 11. Quæst. III. thes. 8. Donell. ad. l. 1. de Prec. num. 3. Heig. ad §. 2. Inst. de Interd.

Thes. VIII.

Ostendimus quibus competat Interdictum Salvianum,

num, consequens est ut videamus contra quos intentetur. Nullus quod sciam quidem hactenus sustinuit inficiari, competere contra conductorem prædii rustici imprimis, consequenter urbani. Sed an contra tertium possessorem etiam detur, tot sensus invenies quot capita, aut certè ad minimum tot, quot Charites fuisse proditum est á Poëtis. Ego in tantâ ambiguitate mediam sententiam eligens existimo, contra tertium possessorem dari hoc Interdictum, & non dari, ut in simili loquitur Tribonianus casu. *§.25. Inst: de R.D.*

Thes. IX.

Sed nec illud expeditum est satis, aut in confesso, imprimis apud veteres JCtos an Interdictum Salvianũ detur contra colonum partiarium? quanquam de colonis inferius recurret oportuna, aut quasi necessaria obtrudetur nobis loquendi occasio, tamen hoc genus hominum ad intelligendam rectius thesin & mentem nostram obiter, & ut dici solet propter viam ita depingimus. Scilicet hoc modo colonus partiarius quem *Sichardus ad lib.4.C.tit:32.l.19.de usuris* vocat derendingen est cui ita fundus locatur, ut colat eum bonâ fide & partem fructuum vel tertiam vel dimidiã, quod positum est in pactis & conventionib⁹ pro mercede annuâ præstet, adjecta etiam quandoq; pecuniolâ quod frequentissimè fieri testatur *Oldendorp: class. 4. act: 9. in pract: V. 3.* Ex hac conventione fit, ut locator quidem in solidum dominus maneat prædii, socius tamen quodammodo sit conductor, cum damnum & lucrum ex natura illius contractus cum locatore fundi partiatur *l. 25. §. 6. ff. locati.* Eodem sensu dicuntur pecora partiaria, quorum fœtus ex pacto inter dominum & pastorem dividuntur. *l. 8. C. de pact:* *Jasonem* cum asseclis jubemus valere, qui

partiario gratificari videntur, dum statuunt eum tutum esse ab hoc Interdicto, Nos contra confidentissimè asserimus posse etiam partiarium colonum hoc ipso pulsari.

Thes. X.

Causa ex quâ ceu fonte suo hoc Interdictum profluit Salvianum, jam contractus est, nempe si res coloni nominatim pro mercede locatori pignori sint nexæ, jam quasi contractus, nempe si nulla intercesserit obligatio, quæ non necessaria est in rebus inquilini illatis: hæc enim est natura & indoles quasi contractuum, ut etiam sine verbis manifestata consensus significatione, ex tacita præsumptavè voluntate actionem producant. Verum enimverò illud requiritur. *1.* ut res reapse & actualiter sint illatæ. *l. 5. C. in quib: caus. pig. vel hypoth.* *2.* ut sint illatæ invectævè eo animo, eâ mente ut ibi perpetuò essent quamdiu habitatur, non temporis causa ac commodentur, ut loquitur *l. 32. ff. de pignor*: Causa ob quam introductum Salvianum est, ne gravetur actor nimio onere probandi, sed viâ compendiosiori jus suum persequi possit. Causa de quâ sive objectum, est possessio rerum in prædia illatarum pignoriq; suppositarum acquirenda, quæ vel tangenda saltem in posterum cum faciant omninò ad pernoscenda substantialia Interdicti Salviani.

Thes. X I.

Prædia sunt vel urbana vel rustica, distinguunturque non loco sed genere, *arg: l. 166. de V. S.* seu qualitate *l. 16. C. de præd: & aliis reb: min*: i. e. usu & fine; usus urbanus consistit in habitatione, rusticus in iis quæ ad agriculturam pertinent, qualia sunt stabula, ad receptionem fructuum, aut armenta stabulanda agri colendi causa destinata. Ergo urbana prædia omnia ædificia

accipimus. §. 1. *Inst. de servit.* non solum ea quæ sunt in oppidis, sed etiam ea quæ ruri vel in vastissimâ solitudine reperiuntur *l. 1. 98. de V. S.* Contra rustica quæ non sunt structa inhabitandi gratia, sed ad agrestia opera & si in media sint civitate, qualia hic Rostochii multa horrea dantur, Neq; me terret aut movet ut aliter sentiam *l. 4. ff. in quib: caus. pig. vel hypoth:* non magis quam leges quædam & è nostris nonnulli propugnantes in servitutibus realibus necessariam esse prædiorum vicinitatem cum eam non loco sed usu æstimandam esse *Nobiliss. ac Consultiss. Dn. Præses Præceptor meus ætatem devenerandus in prælectionibus juris civilis docuerit.*

Thes. XII.

Conductor prædii rustici dicitur colonus, urbani inquilinus, quem & incolam appellat *l. 1. C. de falsâ monetâ* sive colonus in agro, inquilinus in ædibus vivit. *l. 37. ff. de acquirend. possess.* atq; inde distinguuntur *in l. ult. ff. de vi & vi armata.* Isti varii generis sunt, alii partiarii, quos descripsimus supra, alii qui in perpetuum *§. 3. verbo perpetuò Inst: de Loc. conduct. l. 1. & 3. ff. si ager vectig. l. 3. C. de fund: patrimonial. Nov. 7. c. 1. Carpzov. part. 2. Const. 39. defin.* 21. vel ad tempus longum tamen; non modicum *arg. l. 1. §. 3. ff. de superf. l. 3. §. 4. ff. de rebus eorum qui sub tut. Cujac. ad §. 3. Inst. de Loc. cond. Donell. 9. Comm. 13. Valascus de jure emphyteut. quæst. 1.* Res soli (nam in mobilibus consistere emphyteusis nequit. 1. quia non præstant hæ perpetuum usum. 2. Quia in illis non datur cultura & melioratio, qui finis hujus contractus â parte domini directi) & quidem prædia rustica non urbana. *Bach. ad Treutl. vol. 1. disp. 29. Thes. 9. Lit. E.* colenda & fruenda conceduntur pro certo canone, ut mercedem hanc appellat. *l. 3. C. de jur: Emphyteut:* seu vectigali. *rubr: ff. si ager vectig:* pensione. §. 3. *Inst. de loc: & conduct:* ad quam conventionem scriptu-

ram communiter DD. requirunt. *ex l. 1. C. de jur: Emphyteut: Salicet: Sichard.* ad eam. *Clarus lib. 4. sentent: §. Emphyteut: quaest: 4.* quod & video placere *Carpzovio allegato supra loco def. 7.* Hi coloni dicuntur perpetuarii conductores. *l. 1. & 3. C. de loc. praed: civ:* Emphyteutae mille locis, germanicè. Erbzinsman/ vel simpliciter Zinseman inter quem & colonum simplicem differentias quasdam tradere non est pigratus jamjam citatus *Carpz: lib. 2. tit: 9. Resp: 91.* Ceterum ego assertum prius, qnoad primaevam contractus hujus originem, posterius quoad formam intellectum volo.

Thes. XIII.

Sunt deniq; coloni qui nummis colunt ut loquitur. *l. 26. §. 1. ff. de furtis*, seu qui dant certam mercedem *princ. Inst: de Loc: cond.* quae & pensio dicitur, unde hodiè praediorum conductores ab isto canone pensionarii dici sueverunt.

Thes. XIV.

Ceterum cum ex solo locat: cond: contractu nascē Interdictum Salvianum supra statuerimus, aliquanto prolixius seligere ea ex hac conventione, quae ad propositum nostrum factura sunt, allubescit, idq; non temerè. Definiri potest Loc. Cond. conventio juris gentium, bonae fidei nudo consensu inita, quâ res (ista enim operarum ad Interdictum non spectat,) utenda datur pro certa mercede; mittimus caetera quae vel in ipsis repertu sunt juris cunabulis, videamus saltem quomodo locator & conductor invicē obligentur, & de Loc. Cond. substantiali praecipuo quae est merces.

Thes. XV.

Locator ob varia quidē, imprimis vero ob haec actione conducti pulsari conveniriq; potest, nempe si conductor ex vitiosâ re locata damnum acceperit, gratia

exem-

exempli si prædii elocati saltus aut pascuum aliquod malas herbas producat, & inde pecora demortua sint, aut deteriora facta, id quod interest præstabit locator. *l.* 19. §. 5. *ff. Loc.* si conductori uti re conductâ non liceat. *l. 60. ff. & l. 15. C. Loc.* nempe culpa locatoris aut oscitantia cum præstare posset liberum usum, quæ distinctio est *l. 33. dict: tit: & Oldenb: Class. 4. act. 9. N. 6.* si ante tempus emigrare cogatur sine justâ causa conductor (interdum enim expelli eum posse nondum absolutâ annorum periodo, docet *l. 3. C. h. t.*) quod etiam accidit, ubi vendit intempestivè locator domum, cujus usum alii non gratis concesserat. *l. 19. C. h. t.* juxta illud Germanicum. Kauff gehet vor Miedte. *de quo vid: Dan: Moll. lib. 4. Semestr. c. 14.* Equidem colonus emptori cedere cogitur & migrare *allegata l. Hierony. Cagnol. ad. l. 2. N. 77. C. de pact. inter emptor. & vend. Caroz. in tact. de Loc. cond. tit. de natura Loc. Fab. lib. 4. C. tit. 41. def. 19.* nec iste ullam contra hunc actionem habet, attamen interesse à locatore consequi eo nomine potest.

Thes. XVI.

Porro & tenebitur Locator, si rem locatam non reficiat *l. 15. §. 1. & l. 19. §. 2. ff. h. t.* tum enim licet conductori vices ejus & partes fungi, qui si operâ suâ i. e. impensis aliquid necessario vel utiliter auxerit, vel ædificaverit, vel instituerit, cum id non convenisset, ad recipienda ea quæ impendit ex conducto cum domino fundi experiri potest, ut scriptum est & decisum â Paulo. *l. 55. §. 1. dict. tit.* Neq; tamen conductori in hoc simpliciter creditur sed dijudicandæ impensæ sunt arbitrio boni viri. Hodiè solent eligi ad hoc certi quasi æstimatores aut judices qui super illis censeant. Es werden unpartheische Commissarii verordnet / die die geschehene und nützliche Baukosten besichtigen und æstimirē.

 Thes.

Thes. XVII.

Tenetur deniq; (quis enim omnia percenseat) locator onera & tributa sustinere realia, non conductor. *Joh. Harpr. princ. Inst. de Loc. cond. Jason. l. 7. N. 14. sol matrim. Natta. Cons: 409.* maximè si illa ex casu fortuito emergant g. e. occasione belli *arg. l. 23. ff. d. R. J. §. 5. Inst. de Loc. Cond. l. 28. C. ibid. Dominus Mevius ad jus Lub. part. 3. Tit. 8. art.* 1. quo pertinent sumptus metatorum. Einquartierungskosten Krieges contributiones. *l. 9. C. & Gothofr. ad rubr: de Metatis.* enimvero æquissimum est, ut percipiens fructus sustineat tributa. *arg. l: 7. ff. de publican. Gloss. in l. 1. vers. fructus. C. de annonis & Tribut:* at ego fructus prædii locati percipere locatorem persuasum habeo, & defendere in colloquio futuro paratus sum.

Thes. XVIII.

Ex contrario conductorē imprimis decet omnia secundum legem conductionis h. e. pacta conventa facere, & si quid in lege prætermissum fuerit, id ex bono & æquo præstare. *§. 5. Inst: Loc: Cond: in fin: Inst. de obl. quæ ex contract: l. 11. §. 4. ff. l. 19. C. h. t.* h. e. generatim ad instar fructuarii rectè colere prædium & quasi bonus paterfamil. uti debet, ut de hoc scriptum est. *§. 28. Inst: de R. D.* singulatim progrediendo & exempli gratia quædam delibando, habet colonus metuere actionis locati dicam & periculum, si agrum sterilescere sinat suo torpore & ignavia, ut jejunus & miser conspiciatur, quin potius tempestivâ studiosâq; cura & culturâ debet eum reddere feraciorem, si arbusta aut vineas excindat mutiletvè, aut quovis modo rem deteriorem reddat. *l. 25. §. 3. l. 9. l. 11. & passim ff. Loc. l. 43. §. 2. ff. de obl: & act:* si rem conductam finito tempore non restituat. *l. 48. §. 1. h. t.* breviter si omiserit adhibere nonnunquam exactissimam diligentiam, ad quam obligatus est, si credimus. *Tribon. §. 5. Inst. & Cajo. l. 25. §. 7. ff. Locati.* Deniq; si mercedem debitam non solverit. *l. 9. §. 6. l. 56. ff. ibid.*

Thes

Thes. XIX.

Et vero, ne hujus pensionis nomine periclitetur locator, aut metuere sibi habeat, (licet quibusdam casibus eam amittat, exempla *sunt. l. 19. §. 1. l. 24. §. 4. l. 33. fin. &c. ff Loc.*) curare si velit, potest, sibi caveri fidejussoribus, nam cum hi in omnibus obligationibus assumi queant §. 1. *Instit. d. fidejuss:* quid vetat quævè ratio foret non licere idem in Contractu *Loc. Cond* quâ circumspicientiâ hodiè crebrò uti locatores compertum est, & notorium, imprimis ubi instrumenta conficiunt, wann Pension oder Mied-contract auffgerichtet werden/ vel etiam pignore constituto in rebus illatis pro mercede.

Thes. XX.

Dixi illatas & invectas res conductoris pignori obligari pro mercede, quod explicare planius pleniusque operæ fuerit.

Thes. XXI.

Pignus non est uniforme, constituitur enim vel â publicâ personâ vel privatâ, vel â lege, illud vel â prætore per missionem in bona ex primo decreto & dicitur prætorium, *Tit. C. d. præt. pig. cujus ideam aliquam habemus. §. 9. Instit. d. susp. tut. plures in ff. ex quibus caus. in poss. bon. item l. 15. & 16. de damn infect.* effectum vero ejus prodit *l. 3. §. fin. ff. de acquir. possess.* vel â judice, cum captis per executores pignoribus mandato magistratus armatos, contumacia alicujus coercetur. *vid. §. Inst. de satisd. Tut. t. 1. C. Si in câûjûd pig. cap.* vel privatum quod iterum constituitur aut per ultimam voluntatem. *l. 26. ff. de pig. act. l. 12. ff de alim. leg. l. 8. §. 15. in fin. ff. de trans-act. l. 9. d. de ann. leg.* vel conventione, de quo ausim dicere quod de stipulationibus ex pacto provenientibus alicubi censet Tribonianus, totidem penè ejus genera esse, quot rerum contrahendarum.

Thes.

Thes. XXII.

Deniq; est pignus quoddam legale citra conventionem expressam, juris dispositione & assistentiá firmatum, & tale habet locator prædii urbani pro mercede, in rebus inquilini non item locator prædii rustici in rebus coloni illatis, §. 7. *Instit. de act.* §. 3. *fin. Inst. de Intend.* Ratio differentiæ in propatulo, quia suffecturi pro mercede fructus fundi creduntur, quibus si non satis sibi cautum putaverit locator, potest pacisci expressam rerum illatarum Hypothecam quæ ceteroqui sine conventione non sunt oppignoratæ.

Thes. XXIII.

Harum rerum isthocce modo sibi obligatarum quæ penes conductorem suspectum resident, ut locator possessionem adipiscatur Saluiano illi opus est interdicto. Dixi ut possessionē adipiscatur sicuti enim omne jus rerum consistit aut in acquirendo aut in conservando aut amittendo. *l. ult. ff. d. LL.* ita possessio aliter acquiritur de integro, animo nempe & corpore simul, aliter retinetur animo nempe solo etiam, aliter amittitur, vel animo & corpore, vel animo solo atque hinc est quod triplicia quoq; sint interdicta. *§. 3. Instit. de Intend.*

Thes. XXIV.

Ad ultimum proxima est Interdicto huic actio Serviana sed ita ut emptio venditio locationi conductioni h. e. in multis tamen differunt, Hæc enim exigit duriores probationes quam istud, in Salviano sufficit actorem probare quod conductor res in prædium importaverit, non verò curiosè opus habet disputare, an fuerint inferentis, at Serviana experiens, hoc ipsum evictum dare debet. *l. 15. §. 1. ff. de pign.* unde consultius fuerit uti remedio Interdicti, quam actionis. Hujus Interdicti judicium possessorium est ut penè omnium ceterorum, Servianæ petitorium, hæc in rem, istud in personam ut omnia Interdicta cetera.

Oldend. Class. 2. Act. 3. in affin. remed.

